Lieta Nr. 19730270923
Lietas arhīva Nr. K77-2023-24/43
ECLI:LV:RPT:2024:0710.19730270923.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2024. gada 10. jūlijā

Rīgas pilsētas tiesa šādā sastāvā: tiesnese Laura Smukule,
piedaloties prokuroram Dainim Krastam, aizstāvei zvērinātai advokātei Anastasijai Udotai,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu bez nolūka to realizēt.

/pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotos apstākļos līdz 2023. gada 3. septembrim neatļauti iegādājās personīgai lietošanai 7,5305 g pulverveida vielas, kas satur 16% jeb 1,2048 g amfetamīna. Turpinot savas nelikumīgās darbības, /pers. A/ minēto vielu neatļauti glabāja pie sevis bez realizācijas nolūka līdz 2023. gada 3. septembrim, kad ap plkst. 12.12 policijas darbinieki viņu aizturēja /adrese/.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[2] Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja.

Apsūdzētais tiesas sēdē lūdza neizdarīt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam ir saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurors un aizstāve uzturēja apsūdzētā lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmā daļa noteic, ka tiesa var pieņemt lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu attiecībā uz visu apsūdzību vai tās patstāvīgu daļu tikai ar nosacījumu, ka: 1) apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā vai attiecīgā tās daļā; 2) tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu; 3) apsūdzētais, bet obligātās aizstāvības gadījumos arī viņa aizstāvis un pārstāvis, piekrīt šādas pārbaudes neizdarīšanai.

Tiesa, izskaidrojusi procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499. pantam nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, ņemot vērā, ka apsūdzētais atzina savu vainu viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā, pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi, viņa vainīgums inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīts pilnībā, līdz ar to /pers. A/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

[3] Tiesa, nosakot soda veidu un mēru, ņem vērā Krimināllikuma 46. pantā definētos soda noteikšanas vispārīgos principus, kā arī Krimināllikuma 35. pantā definēto soda mērķi.

Krimināllikuma 46. panta otrā daļa noteic, ka, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, bet trešā daļa noteic, ka, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Savukārt Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā noteikts, ka soda mērķis ir: 1) aizsargāt sabiedrības drošību; 2) atjaunot taisnīgumu; 3) sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; 4) resocializēt sodīto personu; 5) panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[3.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešās daļas nosacījumiem Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums, par kuru likumdevējs ir paredzējis šādus soda veidus – brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai probācijas uzraudzību, vai sabiedrisko darbu, vai naudas sodu.

Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas sankcija laika posmā no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienas līdz sprieduma taisīšanas dienai nav grozīta.

Tiesa, vērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu, ņem vērā, ka apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums vērsts pret vispārējo drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites sfērā. (*Krastiņš U., Liholaja V., Hamkova D. Krimināllikuma komentāri, trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa), trešais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2023, 440. lpp.*). Vērtējot radīto kaitējumu, secināms, ka ar konkrēto noziedzīgo nodarījumu tiek apdraudēta sabiedriskā drošība narkotisko un psihotropo vielu aprites jomā, kā arī iedzīvotāju veselība. Satversmes tiesa, skaidrojot jēdziena "sabiedrības drošība" saturu, norādījusi, ka tas demokrātiskās valstīs ir orientēts uz publisko interešu aizsardzību, līdz ar to narkotisko un psihotropo vielu nelegālās izplatības tālejošās sekas negatīvi ietekmē ne tikai konkrēto šo vielu lietotāju, bet arī sabiedrības ekonomiskos, politiskos un kultūras pamatus (*Satversmes tiesas 2005. gada 26. janvāra spriedums lietā Nr. 2004-17-01 13. punkts*).

Lietas iztiesāšanas laikā par apsūdzētā personību noskaidrots: /pers. A/ dzimis /datums/Rīgā, Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies, apgādājamo personu nav, ieguvis septiņu klašu izglītību, no septembra plāno mācības turpināt, oficiāli nestrādā, ir deklarētā dzīvesvieta, veselības stāvoklis labs, invaliditāte nav noteikta, narkologa un psihiatra uzskaitē nesastāv, agrāk sodīts.

Tiesa, iepazīstoties ar IeM Informācijas centra izdrukā (*lietas 51.-55. lapa*) esošajām ziņām par apsūdzētā sodāmībām, konstatē, ka apsūdzētais iepriekš vairākkārt sodīts. Pēdējo reizi pirms noziedzīga nodarījuma pēc Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas izdarīšanas sodīts ar Vidzemes rajona tiesas 2023. gada 22. februāra spriedumu krimināllietā Nr. 13904000322 par Krimināllikuma 185. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un Krimināllikuma 175. panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un trešo daļu sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem un sabiedrisko darbu uz 70 stundām. Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piektās daļas nosacījumiem sodam pēc šī sprieduma nolemts pilnīgi pieskaitīt piespriesto brīvības atņemšanas sodu un daļēji pieskaitīt piespriesto sabiedriskā darba sodu pēc Rīgas rajona tiesas 2022. gada 19. janvāra sprieduma un /pers. A/ noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz 11 mēnešiem un sabiedriskais darbs uz 420 stundām. Spriedums stājies spēkā 2023. gada 31. martā.

Brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ izcietis 2023. gada 21. aprīlī.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu ar Vidzemes rajona tiesas 2023. gada 22. februāra spriedumu krimināllietā Nr. 13904000322 noteiktais sods pilnībā pievienots ar Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 14. decembra spriedumu krimināllietā Nr. 19730318823 noteiktajam sodam un galīgais sods noteikts – brīvības atņemšana uz 6 mēnešiem un sabiedriskais darbs uz 409 stundām.

No minētā tiesa secina, ka apsūdzētais /pers. A/ jaunu noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas 2023. gada 3. septembrī izdarījis, neizciesta soda – sabiedriskā darba – laikā un nedzēstas sodāmības laikā.

Tiesa, izvērtējusi apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, konstatē, ka apsūdzētais, lai arī ir tikai 20 gadus vecs, ir sasniedzis noteiktu briedumu un dzīves pieredzi, kas norāda, ka apsūdzētajam vajadzētu spēt izvērtēt savu rīcību un izvēlēties sabiedriskai kārtībai atbilstošu uzvedības modeli. Tāpat tiesa, vērtējot apsūdzētā iepriekšējās sodāmības, konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ jau agrāk par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu sodīts ar brīvības atņemšanu. Līdz ar to apsūdzētā rīcība, izdarot jaunu noziedzīgu nodarījumu, turklāt neizciesta soda – sabiedriskā darba – laikā, norāda uz to, ka agrāk noteiktie sodi nav spējuši atturēt apsūdzēto no jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanas, apsūdzētais nav izdarījis secinājumus par savas rīcības prettiesiskumu un sekām. Apsūdzētajam kā agrāk sodītai personai vajadzēja apzināties savas prettiesiskās rīcības sekas un kriminālsoda piespiedu ietekmi viņa dzīves plāniem. Apsūdzētā rīcība, izdarot jaunu noziedzīgu nodarījumu, liecina, ka noziedzīgu nodarījumu izdarīšanai vairs nav gadījuma raksturs, bet tā ir apzināta un mērķtiecīga rīcība.

Tiesa ņem vērā Krimināllikuma 46. panta ceturtās daļas nosacījumus, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem. Tiesa, ņemot vērā iepriekš spriedumā izklāstītos argumentus, atzīst, ka apsūdzētajam par mazāk smaga noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, proti, pēc Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas, nosakāms sods brīvības atņemšanas veidā, jo mazāk ierobežojošs soda veids – sabiedriskais darbs vai naudas sods – nesasniegs Krimināllikuma 35. pantā definēto soda mērķi, uz ko norāda apsūdzētā rīcība, izdarot jaunu noziedzīgu nodarījumu nedzēstas sodāmības laikā. Tiesa nav guvusi pārliecību, ka mazāk ierobežojošs soda veids atturēs apsūdzēto no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un būs atbilstīgs pārējo soda mērķu kritēriju sasniegšanai.

Tiesa atzīst, ka aizstāves tiesas debatēs izteiktie argumenti, ka apsūdzētajam būtu piemērojams sods – sabiedriskais darbs –, nevis brīvības atņemšanas sods, jo apsūdzētajam, ņemot vērā, ka viņš ir ļoti jauns, viņam nav tuvinieku un ir bijusi grūta bērnība, kuras laikā viņš ir atradies dažādos krīzes un ģimenes atbalsta centros, ir jādod iespēja laboties, nav pamatots. Lai arī tiesa piekrīt aizstāves norādītajam, ka valstij jāuzņemas atbildība par grūtībās nonākušiem bērniem, tomēr tiesa konstatē, ka apsūdzētais nav pildījis viņam jau iepriekš piemēroto sodu – sabiedrisko darbu –, tādējādi nav pamata /pers. A/ par Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu sodīt ar minēto soda veidu.

Savukārt pamatsoda veids – probācijas uzraudzība – nav nosakāms, ņemot vērā, ka atbilstoši 2020. gada 17. decembra likuma "Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2022. gada 1. janvārī, pārejas noteikumu 25. punktam pamatsodu – probācijas uzraudzība – sāk piemērot ar 2022. gada 1. janvāri pilngadīgām personām, kuras izdarījušas šā likuma 126., 130., 130.[1], 174., 248.[2], 253.[2] un 340. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu pēc 2021. gada 31. decembra, un nepilngadīgajiem, kuri izdarījuši jebkuru šā likuma sevišķajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu pēc 2021. gada 31. decembra.

[3.2] Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais izmantojis Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību vienkāršāka procesa veida izvēlē, piesakot lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, tādējādi veicinot ātrāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu. Vienlaikus gan tiesa atzīst, ka minētais apstāklis nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47. panta izpratnē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīst to, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies un izdarīto nožēlo.

Savukārt par atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, kā arī saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu par atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts narkotisko un psihotropo vielu ietekmē.

Lietā konstatēto atbildību pastiprinošo apstākļu esība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot. Atbildību pastiprinošu apstākļu esamība pati par sevi liedz tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2008. gada 25. aprīļa konferences "Sodu piemērošanas politika" priekšlikumu 15., 16. punkts*).

Tiesa secina, Krimināllikuma 35. pantā definēto soda mērķi iespējams panākt, nosakot apsūdzētajam /pers. A/ brīvības atņemšanas sodu uz 8 mēnešiem. Tiesa atzīst, ka šāds soda mērs būs samērīgs, individualizēts un taisnīgs. Tiesa lietas iztiesāšanas laikā ir guvusi pārliecību, ka šāds soda mērs atbilst taisnīgam krimināltiesisko attiecību noregulējumam.

[4] Ar Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 14. decembra spriedumu krimināllietā Nr. 19730318823 par Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un Krimināllikuma 253.[2] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu /pers. A/ pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu noteikts sods – brīvības atņemšana uz 6 mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu noteiktajam sodam pilnībā pievienots neizciestais sods pēc Vidzemes rajona tiesas 2023. gada 22. februāra sprieduma krimināllietā Nr. 13904000322 un galīgais sods noteikts – brīvības atņemšana uz 6 mēnešiem un sabiedriskais darbs uz 409 stundām. Spriedums stājies spēkā 2024. gada 4. jūnijā.

Savukārt šajā kriminālprocesā apsūdzētais izdarījis noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas 2023. gada 3. septembrī, tas ir, pirms Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 14. decembra sprieduma spēkā stāšanās.

Krimināllikuma 50. panta piektā daļa noteic, ka tādā pašā kārtībā tiesa nosaka sodu, ja pēc sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās pirmajā lietā. Šajā gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu.

Ievērojot minēto, galīgais sods pēc Krimināllikuma 50. panta piektās daļas nosakāms, ievērojot minētā panta otrās daļas nosacījumus, kas nosaka, ka, ja visi noziedzīgie nodarījumi, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir krimināl pārkāpumi vai mazāk smagi noziegumi, galīgais sods nosakāms, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Šādā gadījumā kopējais soda apmērs vai laiks drīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds paredzēts par smagāko no izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, bet ne vairāk kā par pusi no maksimālā soda apmēra vai laika, kāds paredzēts par smagāko no izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Tiesa, ņemot vērā Krimināllikuma 52. panta otrajā *prim* daļā noteikto, ka, ja par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem vienā spriedumā vai pēc vairākiem spriedumiem ir piespriesti pamatsodi – sabiedriskais darbs un brīvības atņemšana, kuras termiņš kopā nepārsniedz piecus gadus –, tad sodu – sabiedriskais darbs – izpilda patstāvīgi, kā arī apstākli, ka ar Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 14. decembra spriedumu piespriesto brīvības atņemšanas sodu apsūdzētais ir jau izcietis 2024. gada 19. martā, atzīst, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu, piemērojams pilnīgs sodu saskaitīšanas princips.

[5] Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu un 50. panta piekto daļu /pers. A/ soda laikā ieskaitāms šajā krimināl procesā aizturēšanā pavadītais laiks no 2023. gada 3. septembra līdz 2023. gada 5. septembrim (*lietas 4., 26. lapa*), rēķinot kā 2 brīvības atņemšanas dienas, un apcietinājumā pavadītais laiks no 2024. gada 28. jūnija līdz 2024. gada 10. jūlijam, kā arī pilnībā izciestais brīvības atņemšanas sods pēc Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 14. decembra sprieduma, proti, laiks no 2023. gada 19. septembra līdz 2024. gada 19. martam (6 mēneši).

Apsūdzētajam /pers. A/ pirmstiesas krimināl procesā 2023. gada 5. septembrī piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā –, kas ar 2024. gada 23. maija tiesas lēmumu grozīts uz drošības līdzekli – apcietinājumu (*lietas 150. lapa*).

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstājams negrozīts līdz spriedums stāsies spēkā.

[6] Saskaņā ar Krimināl procesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktu procesuālie izdevumi ir samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem.

Atbilstoši Krimināl procesa likuma 368. panta pirmajai daļai procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem [..].

Lietā radušies procesuālie izdevumi par aizstāves zvērinātas advokātes Anastasijas Udotas darbu tiesā 95 *euro* apmērā (*lietas 147., 175., 176. lapa*), kā arī 50 *euro* par aizstāves zvērinātas advokātes Anastasijas Udotas darbu pirmstiesas procesā, lemjot jautājumu par drošības līdzekļa – apcietinājuma – piemērošanu (*lietas 33. lapa*).

Tiesa atzīst, ka procesuālie izdevumi 95 *euro* apmērā saskaņā ar Krimināl procesa likuma 368. panta pirmo daļu piedzenami no apsūdzētā /pers. A/ valsts labā, savukārt no procesuālo izdevumu 50 *euro* samaksas /pers. A/ atbrīvojams, sedzot tos no valsts līdzekļiem, ņemot vērā, ka pirmstiesas procesā aizstāve pieaicināta, lai lemtu jautājumu par drošības līdzekļa – apcietinājuma – piemērošanu saskaņā ar Krimināllikuma 81. panta pirmās daļas 3. punktu, kas nosaka, ka procesa virzītājs uzaicina advokātu nodrošināt aizstāvību ar drošības līdzekļa piemērošanu saistītu jautājumu izlemšanai, proti, aizstāvja piedalīšanās ir obligāta.

[7] Saskaņā ar Krimināl procesa likuma 240. pantu tiesai jāizlemj jautājums par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

Saskaņā ar minētā panta pirmās daļas 1. punktu lietiskos pierādījumus, dokumentus, citus izņemtos priekšmetus un vērtības atdod to īpašniekiem vai likumīgajiem valdītājiem, bet, ja tie nav jāatdod īpašniekiem vai likumīgajiem valdītājiem, – realizē vai, ja tiem nav vērtības, – iznīcina vai izsniedz ieinteresētajai institūcijai pēc tās lūguma.

Tiesa atzīst, ka lietiskie pierādījumi – 1) maisiņi, kas ievietoti aploksnēs, kas iepakotas aploksnē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi Nr. 21-330716 un glabājas pie krimināllietas materiāliem; 2) pēc ķīmiskās izpētes atlikušie 6,7 g amfetamīnu saturošās vielas, kas iepakota Kriminālistikas pārvaldes maisiņos un Kriminālistikas pārvaldes aploksnē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi Nr. 21-330762, 0,3 g marihuānas, kas iepakota Kriminālistikas pārvaldes maisiņos un Kriminālistikas pārvaldes aploksnē, kas aizzīmogota ar Latvijas Republikas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes zīmogu N° 4 un glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr. 23.-1000; 3) mobilais telefons "Samsung", kas iepakots aploksnē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi ^{K20} 1175299 un glabājas pie krimināllietas materiāliem; 4) USB atmiņa "Goodram" 32 GB apjomā, kas ievietota aploksnē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi ^{K20} 1175298 un glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma spēkā stāšanās iznīcināmi, jo tiem nav vērtības.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot Krimināl procesa likuma 499., 511., 512., 520., 527.–530. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības ar Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 14. decembra spriedumu, pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, galīgo sodu /pers. A/ noteikt – brīvības atņemšanu uz 1 gadu 2 mēnešiem, sabiedrisko darbu uz 409 stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta otro *prim* daļu sabiedrisko darbu izpildīt patstāvīgi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu un 50. panta piekto daļu /pers. A/ soda laikā ieskaitīt šajā krimināl procesā aizturēšanā pavadīto laiku no 2023. gada 3. septembra līdz 2023. gada 5. septembrim, rēķinot kā 2 brīvības atņemšanas dienas, un apcietinājumā pavadīto laiku no 2024. gada 28. jūnija līdz 2024. gada 10. jūlijam, kā arī pilnībā izciesto brīvības atņemšanas sodu pēc Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 14. decembra sprieduma, proti, laiku no 2023. gada 19. septembra līdz 2024. gada 19. martam (6 mēnešus).

Brīvības atņemšanas soda termiņu skaitīt no 2024. gada 10. jūlija.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /pers. A/ procesuālos izdevumus par aizstāves zvērinātas advokātes Anastasijas Udotas darbu tiesā 95 *euro*, nosakot termiņu procesuālo izdevumu labprātīgai atlīdzināšanai, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Valsts labā piedzīto procesuālo izdevumu par aizstāvja darbu iemaksas rekvizīti – piedzinējs: Valsts kase, saņēmēja rekvizīti: Tiesu administrācija,

reģistrācijas Nr. 90001672316, konta Nr. LV05TREL819045814800B, BIC kods TRELLV22; maksājuma mērķis: procesuālie izdevumi krimināllietā Nr. 19730270923. Maksājumu apliecinošs dokuments jāiesniedz Rīgas pilsētas tiesas kancelejā.

Atbrīvot /pers. A/ no procesuālo izdevumu 50 *euro* piedziņas par aizstāves zvērinātas advokātes Anastasijas Udotas darbu pirmtiesas procesā, izlemjot jautājumu par drošības līdzekļa – apcietinājuma – piemērošanu, sedzot tos no valsts līdzekļiem.

Lietiskos pierādījumus – 1) maisiņus, kas ievietoti aploksnēs, kas iepakotas aploksnē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi Nr. 21-330716 un glabājas pie krimināllietas materiāliem; 2) pēc ķīmiskās izpētes atlikušos 6,7 g amfetamīnu saturošās vielas, kas iepakota Kriminālistikas pārvaldes maisiņos un Kriminālistikas pārvaldes aploksnē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi Nr. 21-330762, 0,3 g marihuānas, kas iepakota Kriminālistikas pārvaldes maisiņos un Kriminālistikas pārvaldes aploksnē, kas aizzīmogota ar Latvijas Republikas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes zīmogu Nº 4 un glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr. 23.-1000; 3) mobilo telefonu "Samsung", kas iepakots aploksnē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi K20 1175299 un glabājas pie krimināllietas materiāliem; 4) USB atmiņu "Goodram" 32 GB apjomā, kas ievietota aploksnē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi K20 1175298 un glabājas pie krimināllietas materiāliem – pēc sprieduma spēkā stāšanās iznīcināt.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.

Prokurors, apsūdzētais un aizstāve 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilnu spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā 10 dienu laikā no tā pieejamības dienas, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2024. gada 5. augustā.

Tiesnese L. Smukule